

4.

„AZ ÚR SZEME” – A BIBLIA VILÁGKÉPE

Október 17., szombat délután

Nem erre a világra szól az az örökség, amit Isten ígért népének. Ábrahámnak nem volt birtoka a földön „egy lábnyomnyi” sem (Csel 7:5). Ugyan nagy vagyona volt, de Isten dicsőségére és embertársai javára használta fel. Nem tekintette ezt a világot otthonának. Isten arra szólította, hogy hagyja el bálványimádó honfitársait, és neki ígérte Kánaánt mint örök birtokot, de sem fia, sem unokája nem kapta azt meg. Amikor Ábrahám temetkezési helyet akart szerezni halottja számára, meg kellett azt vennie a kananeusoktól. Egyetlen birtoka az Ígéret földjén egy sziklába vájt sír volt a Makpelah barlangjában.

De Isten szava nem vesztette érvényét... Talán úgy tűnik, hogy Isten ígéretének teljesezése sokáig késik – mert „[...] egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap” (2Pt 3:8). Úgy tűnhet, hogy késik, de a rendelt időben „[...] eljön, el fog jőni, nem marad el” (Hab 2:3). – *Pátriárkák és próféták*, 169. o.

Engedjétek, hogy lelketek időzzön az Isten Igéjében található magasztos igazságok mellett, s többé sosem vágytok olyasmire, amivel nem rendelkeztek. El fogtok jutni oda, hogy megvetitek az aljas, hiábavaló gondolatokat. Mindig csak az erény és a szentség magas mércéjére törekedtek, amit az evangélium állít elétek. A szent élet felemelő megvalósításait fogjátok keresni. Beszélgetsetek Istennel az Ige által. Ha az elétek állított magasztos eszményképet szemlélitek, felemeltettek egy tisztább és szentebb légkörbe, sőt egészen Isten jelenlétébe, és ha ott maradtok, világosságot fogtok árasztani mindazokra, akikkel kapcsolatba kerültek. – *In Heavenly Places*, 161. o.

Az Úr a szükségleteinkhez szabja parancsait és kegyelmét, s azok nélkül lehetetlen megmenekülnünk, bármit is próbálnánk. Isten készséges engedelmességet vár el tőlünk. Ha javakat vagy bármi más szol-

gálatot ajánlunk fel, az Úr nem fogadja el, ha azzal együtt szívünket is nem ajánljuk fel.

Neki kell alávetnünk az akaratomkat. Az Úr komolyabb odaszenteledést és a világ lelkületétől való élesebb elkülönülést vár el tőletek. „Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott titeket.” Krisztus elhívott, hogy legyetek az Ő követői, hogy kövessétek önfeláldozó, lemondó életét, hogy viseljétek szívetekben a bukott emberiség megváltásának nagyszerű művét. Nincs kellő fogalmatok róla, hogy Isten milyen munka végzését várja el tőletek. Krisztus a példaképünk. Az a fogyatkozásotok, hogy nem él szívetekben a szeretet. Ez a kristálytiszta és szent elv különbözteti meg a keresztyén jellemét és viselkedését a világiak jellemétől és viselkedésétől. Az isteni szeretetnek hatalmas, tisztító hatása van. Ez csakis a megújult szívekben található, s onnan magától értetődően áramlik ki embertársaikra. – *Bizonyságtételek*, 2. köt., 169. o.

Október 18., vasárnap – Az Úr szeme

„Azt mondja a balgatag az ő szívében: nincs Isten.” A föld legnagyobb tudósai sem kutathatják ki Istent, aki ha valamiképpen feltárja magát az ember előtt, azt titokba burkolózza teszi. Az Úr útjai kifürkészhetetlenek. Az embernek mindig kutatnia és tanulnia kell, és mégis mindig ott áll majd előtte a végtelenség. Ha teljesen megérthetnék Isten szándékait, bölcsességét, szeretetét és jellemét, nem hinnének végtelenül fenséges lényében, és nem bíznák rá lelkük vezetését. Ha kipuhathatnák Őt, többé nem lenne mindennek fölött való Isten számukra.

Vannak emberek, akik úgy vélik, hogy csodálatos felfedezéseket tettek a tudomány területén... Emberi bölcsességüket a nagy és fenséges Isten bölcsessége fölé emelik, és nem átallnak küzdelemre szállni vele. Az ihletett Ige bolondoknak hívja az ilyen embereket. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. köt., 306. o.

A Jn 3:14–19 igeszakaszában található gazdag és tökéletes ígélet láttán megfogalmazódik bennem a kérdés: Közülünk van-e egyáltalán valakinek mentsége a hitetlenségére? Talán így fogod majd mentgetni magad: „Nem hiszem, hogy az Úr meghallgatja az imámat. Mivel

keresztény vagyok, szerettem volna hinni vagy szerettem volna annak bizonyítékával rendelkezni, hogy Isten gyermeke vagyok.” Érzéseink változóak, viszont ebben a szövegben az örökélet értékes szavaival találkozunk.

Mi képezhet bizonyítékot? Talán az érzelmek egész sora? Vagy a szív egy érzése nyújtja annak bizonyítékát, hogy Isten gyermeke vagy? Itt azonban az örök élet értékes Igéje hangzik el, és biztosít bennünket arról, hogy élő hit által erősen kapaszkodhatunk az evangéliumokban elének tárt reménységbe. – *This Day Whit God*, 223. o.

Akik beismerik lelki szegénységüket, akik érzik, hogy semmi jó sincs bennük, azok Krisztusra tekintve erőt és igazságosságot nyerhetnek. Ő mondta: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek” (Mt 11:28). Jézus felajánlja, hogy szegénységünket kegyelmének gazdagságával cseréljük fel. Bár nem vagyunk méltók Isten szeretetére; azonban kezesünk, Krisztus, méltó rá, és teljesen üdvözítheti is mindazokat, akik hozzá közelednek. Lehet, hogy múltunk rendkívül szomorú, a jelenlegi helyzetünk pedig még csüggesztőbb, de ha úgy megyünk Krisztushoz, ahogy vagyunk – gyengén, elhagyottan és nyomorult állapotban –, a mi részvételtjes Megváltónk elének jön, átölel bennünket, igazságának fehér ruháját adja ráánk, és így vezet bennünket az Atyához. Istennél értünk könyörög: „Kérlek, ne erre a tévelygő gyermekre tekints, hanem énrám! Én vettem át a bűnös helyét.” Bárhogy harcol is Sátán lelkünk ellen, és ha bűneinkre mutatva igényt tart is ráánk, mint zsákmányra, Krisztus vére nagyobb hatalommal nyilatkozik meg. – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 8. o.

Október 19., hétfő – Leibniz kérdése

Egyedül Isten Igéjében találhatjuk meg a teremtés hiteles leírását, s itt olvashatjuk emberiségünk történelmét emberi előítélettől vagy büszkeségtől mentesen. Az Igében találkozhatunk az ősatyákkal és a prófétákkal, s hallhatjuk az Örökkévaló szavait. Itt szemlélhetjük a menyeyei Felséget, amint megalázta magát, hogy helyettesünk és kezesünk legyen, megküzdjön a sötétség hatalmaival, és kivívja értünk a győzelmet. Mindezek tiszteletteltjes tanulmányozása meglágyítja, megtisztítja és megnemesíti szívünket, s új erővel és étellel tölti be lelkünket. – *Az én életem ma*, 107. o.

Állandóan akadnak olyanok, akik természetes okokkal magyarázzák a teremtés művét. Még hitvalló keresztények is elfogadják a Szentírás világos tényeivel szembeni emberi okfejtést. Sokan ellenzik a próféciák tanulmányozását, különösen a Dániel és a Jelenések könyvét, mondván, azok oly homályosak, hogy nem tudjuk megérteni. De pontosan ezek az emberek készséggel elfogadják a geológusok mőzesi feljegyzéssel ellentétes feltevéseit. De ha az isteni kinyilatkoztatást olyan nehéz megérteni, következetlen dolog elfogadni pusztá feltevéseket azzal kapcsolatban, amit Isten nem nyilatkoztatott ki!

„A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig miénk és a mi fiainké mind örökké” (5Móz 29:29). Hogy Isten miként valósította meg a teremtés művét, azt Ő soha nem nyilatkoztatja ki az embereknek; az emberi tudomány nem tudja kikutatni a Magasságos titkait. Teremtői hatalma éppoly megfoghatatlan, mint létezése. – *Pátriárkák és próféták*, 113. o.

Isten megengedte, hogy az elvont és természettudomány felfedezései által világosság özöne áradjon a földre. Ámde mikor kétségbevonhatatlanul nagy tudású emberek csupán emberi szemszögből érvelnek ezekről, egészen bizonyosan tévedni fognak. Ha nem Isten szava irányítja, a legnagyobb gondolkodó is belezavarodik a kísérletekbe, hogy megvizsgálja a tudomány és kijelentés kapcsolatát. A Teremtő és tettei meghaladják értelmi képességüket. S mivel a természet törvényeivel nem lehet ezeket megmagyarázni, megbízhatatlannak jelentik ki a Biblia történelmét.

Akik kétségbe vonják a Szentírás megbízhatóságát, elvágják horgonyuk kötelét, s magukra maradva hánykolódnak a hitetlenség szikláinak között. Mikor rájönnek, hogy tökéletlen tudományos ismereteikkel képtelenek lemérni a Teremtőt és műveit, akkor kétségbe vonják Isten létezését, és a természetnek tulajdonítják a végtelen hatalmat. – *Bizonyosságtételek*, 8. köt., 257–258. o.

Október 20., kedd – A Biblia vilásképe

A felhők között meghúzódó szivárványt látva Isten is megemlékezik az emberrel kötött örök szövetségéről... A szivárvány Krisztus szeretetét jelképezi, mely átfogja az egész földet, és feljut a magas égig, így teremtve meg a kapcsolatot az ember és Isten, a föld és az ég között.

Amikor látja a szivárványt, az Úr megemlékezik földi gyermekeiről, akikért feláldozta önmagát. Számára nem jelentenek titkot a gyermekeire leselkedő veszélyek és megpróbáltatások. Reménykedhetünk, mivel Isten szövetségének szivárványa fölöttünk húzódik. Ő sosem feledkezik meg gondviselésének gyermekeiről. – *Our High Calling*, 314. o.

Most a Megváltó szeme a jövőbe tekint, látja a szélesebb területet, ahol halála után tanítványai lesznek bizonyosságai. Profetikus pillantása befogja szolgálóinak tapasztalatait minden korban, míg másodszor is eljön. Bemutatja követőinek a rájuk váró küzdelmeket, felfedi a csata jellegét, tervét. Előtárja a rájuk leselkedő veszélyeket, a megkívánt önmegtagadást. Azt kívánja, legyenek tisztában az árral, ne lehessen meg őket az ellenség. Nem test és vér ellen kell hadakozniuk, hanem „a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak” (Eféz 6:12). Természetfeletti erővel kell harcolniuk, de biztosak lehetnek a természetfeletti segítségben is. A menny minden lényé jelen van ebben a seregben, és közöttük van az, aki „Annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál” (Zsid 1:4). A Szentlélek, a mennyei seregek Fejedelmének helyettese lejtött, hogy vezesse a harcot. Azok az emberek, akik ebben a küzdelemben részt vesznek, lehetnek tökéletlenek, rájuk nehezedhetnek bűneik és hibáik, de Isten kegyelme mindenkié, aki töredelmesen keresi. A Mindenható ereje azok oldalán sorakozik fel, akik Istenben bíznak. – *Jézus élete*, 352. o.

Ereje és hazug csodái által [Sátán] lerombolja a keresztény reménységének alapját, s eltakarja a napot, mely a mennybe vezető keskeny ösvényt bevilágítja. Elhiteti a világgal, hogy a Biblia nem ihletett könyv, hanem csak közönséges történelem. Helyette sokkal tökéletesebb dolgot ajánl: a spiritiszta médiumok kijelentéseit...

Azt a könyvet, amely őt és követőit megítéli, háttérbe szorítja, oda, ahol látni kívánja. A világ Megváltóját közönséges embernek állítja, s mint a római őrség, mely Krisztus sírját őrizte, azt a hazugságot terjesztette, melyet a papok és a hatalmasok szájukba rágtak, így az ő követői is azt ismételtetik, hogy Megváltónk életében, halálában és feltámadásában semmi csodálatos sincs. Miután Jézust már háttérbe szorították, magukra irányítják a világ figyelmét, magukra, jeleikre

és hazug csodáikra, melyeket Krisztus csodálatos művei fölé helyeznek. Így esik bele a világ a csapdába, így ringatódzik álomba és biztonságba, hogy ezen veszedelmes csalást mindaddig ne ismerhesse fel, amíg a hét utolsó csapás ki nem öntetik a földre. Sátán nevet, amikor látja, hogy terve olyan kitűnően sikerül, s az egész világot csapdájában tartja. – *Tapasztalatok és látomások*, 265. o.

Október 21., szerda – Imádjuk a Megváltót!

A mennyből csak egy valaki szállt alá, hogy emberi mivoltában Istent szemléltesse. Isten Fia emberré lett és lakozott miközöttünk. „Őbenne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága. És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt. ... Az igazi világosság eljött volt már a világba, amely megvilágosít minden embert. A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg Őt. Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadták be Őt. Valakik pedig befogadják Őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek.” – *Bizonyosságtételek a prédikátoroknak*, 365. o.

Amikor Krisztus emberi testet öltött, az emberek nem ismerték mennyei dicsőségét. Ő volt az Istentől küldött Mester, az emberiségnek felkínált magasztos tárház. Szebb volt az emberek fiainál, de semmihez sem fogható dicsőségét a szegénység és a szenvedés öltözéke alá rejtette. Elfedte dicsőségét, hogy isteni mivolta megérinthesse az embert, ezért nem ismerte fel az emberiség a drágakincset... „És az Ige testté lett, és lakozék mi közöttünk” (Jn 1:14). A kincs valóban az emberi szenny alá van rejtve. Jézus Krisztus a drágakincs, és aki Őt megtalálja, az megtalálja a mennyek országát. Az ember Jézusra tekint, és hit által az Ő semmihez sem fogható vonzaskörzetében maradván megtalálja az örök kincset. – *That I May Know Him*, 58. o.

Ne essen nehezünkre neki szolgálni. Ellenkezőleg, örüljünk és ujjongjunk, hogy szolgálhatunk és részt vehetünk munkájában. Isten nem akarja, hogy dicsón megváltott gyermekei kegyetlen és zsarnok munkaadónak tekintsék. Legjobb barátjuk Ő, és mikor Őt imádják, Isten velük van, tőle vigaszt és áldást várhatnak, mely szívüket örömmel és szeretettel tölti be. A Mindenható azt akarja, hogy gyermekei a szolgálatából vigaszt merítsenek, és inkább örömeznek, mint tehernek

tekintsék azt. Legbensőbb vágya, hogy mindazok, akik Őt imádják, szeretetének és előrelátásának számos jelét véve mindennapi munkájukhoz erőt merítsenek, és kegyelmet nyerve, hűségesen és becsületesen járhassanak el minden dologban.

Gyűljünk Krisztus kereszttje alá! A megfeszített Krisztus legyen elmékedésünk, beszélgetésünk és legszentebb örömünk tárgya. Gondoljunk állandóan Isten áldásaira, és ha végtelen szeretetét tapasztaljuk, örömmel tegyünk le mindent azokba a kezekbe, melyek érettünk a keresztre szegeztettek.

Szívünk az imának, hálaadásnak szárnyain jöhet közelebb az éghez. A mennyben hálával magasztalják és gyönyörű énekekkel dicsőítik Istent, és amint kifejezzük szívünk háláját, istentiszteletünk mindinkább hasonlóbb lesz a mennyei seregéhez. „Aki hálával áldozik, az dicsőít engem” (Zsolt 50:23) – mondja az Úr. Lépjünk tehát mindnyájan tiszteletteljes örömmel Alkotónk elé hálával és dicsőénekekkel (Ésa 51:3). – *Jézushoz vezető út*, 103–104. o.

Október 22., csütörtök – Isten törvénye

Isten nem engedi meg, hogy valaki önhatalmúlag megmásítsa rendelkezéseit. Izraelnek már Mózes által megparancsolta: „Ne cselekedjtek ott [...] mindenik azt, ami jónak látszik néki”, hanem „vigyázz és hallgasd meg mindezeket az igéket, amelyeket én parancsolok néked” (5Móz 12:8, 28). Ha az ember valamire elhatározza magát, nem azt kell nézni, hogy kellemes-e az rá nézve, hanem hogy az megfelel-e Isten akaratának. Mert „van olyan út, mely helyesnek látszik az ember előtt, és vége a halálra menő út” (Péld 14:12). – *Pátriárkák és próféták*, 634. o.

A megváltási terv összehangolja a múlt szent befolyásait a jelenvaló világossággal. E két elemet az engedelmesség aranyfonala köti össze egymással. Amikor az emberek, férfiak és nők hit által elfogadják Krisztust, és engednek Isten akaratának, az Ő fiaivá és leányaivá válnak. Olyan erő által, amely csak a Megváltótól származhat, a királyi család tagjaivá, Krisztussal együtt örökostársakká válnak... Istent teljes szívből szeretni, valamint Krisztus szenvedéseinek és megaláztatásainak részesévé válni többet jelent annál, amit sokan képzelnek. Jézus engesztelő áldozata olyan központi igazság, ami köré csoportosul a megváltás nagy művével kapcsolatos összes igazság. Az ember elmé-

jének szoros kapcsolatban kell lenni Krisztus gondolatával, mert ez az egység szenteli meg a megértést, a gondolatoknak pedig tisztaságot és erőt kölcsönöz. – *Lift Him Up*, 229. o.

Aki az embert teremtette, gondoskodott annak testi, lelki és szellemi fejlődéséről. Ezért az igazán eredményes nevelés a Teremtő elgondolásainak hűségese megvalósításától függ ma is.

A nevelés célja: visszaállítani Isten képét a lélekben. Mert kezdetben Isten az embert a saját képére teremtette. Felruházta nemes tulajdonságokkal, lelkivilága kiegyensúlyozott és lényének minden erői harmonikusak voltak. A Teremtő e pompás ajándékait azonban összezilálta a bűnbeesés. A bűn elhalványította Isten képét az emberben, sőt majdnem megsemmisítette azt. A megváltási tervet az Úr éppen azért adta, hogy ezt a képet helyreállítsa, és kegyelemidőt adjon az embernek. Az emberi élet alapvető célja azóta is az, hogy visszakerüljön a tökéletességnek arra a fokára, amelyen a teremtéskor állt. Ez a cél minden mást megelőz. A szülők és tanítók kötelesek az ifjúság nevelésében ezt az isteni célt elősegíteni, és ha ezt teszik, „Isten munkatársai” lesznek (1Kor 3:9)...

A tőle nyert képességek és tulajdonságok mindegyikét nevének dicsőségére és embertársaink nemesbítésére kell felhasználnunk. És így munkálkodva találjuk meg a képességeinknek megfelelő nemes, boldog feladatot. – *Pátriárkák és próféták*, 595. o.

Október 23., péntek – További tanulmányozásra

A nagy küzdelem, „Isten változhatatlan törvénye” című fejezet.